

3. Сотник І. М. Ус Я. О. Бюджет участі: досвід застосування та перспективи вдосконалення в містах України // Механізм регулювання економіки. 2018. № 1. С. 31-44.

4. Богуш Л. Г. Якість соціогуманітарного відтворення в національній стратегії сталого розвитку // Управління і сталий розвиток. 2016. № 1. С. 11-19.

5. Москаленко С. Криштоф Н. Роль держави щодо створення умов для розвитку економіки України: соціогуманітарний вимір // Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України. 2013. № 1. С. 88-97.

6. Петренко К. В. Соціогуманітарний розвиток регіонів України: оцінка та напрями зменшення диспропорцій // Формування ринкових відносин в Україні. 2011. № 12. С. 174-177.

*Надольний Іван Федотович,
доктор філософських наук, професор,
заслужений працівник освіти України,
кафедра філософії та соціально-гуманітарних дисциплін,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

ДЕРЖАВА ЯК ГОЛОВНИЙ ЧИННИК МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ СУСПІЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Держава – це організаційно-правова структура публічно-політичної влади, яка має суверенні повноваження регулювати суспільні взаємовідносини як в межах країни, так із зовнішнім світом. Держава виступає офіційним представником усього суспільства, вона покликана забезпечувати основні права і свободи людини, встановлювати норми, і вона є уособленням суверенітету народу (нації) в реалізації його прав на самовизначення.

У процесі генези держава характеризується історичним типом, який визначається станом матеріального виробництва, його способом, панування певних верств, в руках яких зосереджена державна влада та формою, яка включає три основні елементи: форму державного правління, форму державного устрою та форму політичного режиму. Кожен із відзначених елементів має свою структуру, специфічні ознаки та риси, які характерним чином діють у відповідних історичних епохах та вимірах. Історичне завдання управлінців на різних рівнях ієрархії полягає у збалансуванні сил, можливостей, вихідних тенденцій у корінному трансформаційному прискоренні суспільних відносин у всіх сферах суспільства – економічній, політичній, соціально – класовій, духовно – культурній, що має забезпечувати різне зростання добробуту всіх верств населення у сучасний період. Держава має істотно поліпшити виконання своїх, перш за все, внутрішніх функцій – контроль за дотриманням законності, боротьба з корупцією, охорона різних форм власності, підвищення рівня та якості освіти, науки, культури, дотриманням за формами споживання тощо та зовнішніх – оборона і захист своєї території, співробітництво з іншими країнами в інтересах як світових, так

і національних параметрів процвітання своєї країни, утвердження національної ідеї у поглибленому розвитку України у світовій співдружності націй і країн.

Зростає роль парламенту, Президента, Кабінету Міністрів у виконанні взятих планів та обов'язань перед українським народом та суспільством у змістовному відстоюванні національних інтересів та реальностей. Тут доречно зіслатися на мудрі судження Н.Макіавеллі: «Для того, щоб побачити долину, треба якомога вище піднятися на вершину гори; для того, щоб побачити гору, потрібно якомога далі відійти від її підніжжя. Для того, щоб зрозуміти Государя, треба бути народом, для того, щоб зрозуміти народ треба бути Государем...».

Список використаних джерел

1. Андрущенко В. Організоване суспільство: проблеми суспільної самоорганізації та інституалізації в період радикальних трансформацій в Україні на рубежі століть: досвід соціально – філософського аналізу: у 2 кн. Київ: Знання України, 2018.Т.2, - С.14 – 211.

2. Святоцький О. Українська державність: поняття, основні ознаки, символи атрибути, витоки та 2 стани становлення // Голос України, 23 лют. 2019 р.

Никонорова Людмила Іларіонівна,

старший викладач,

кафедра іноземних мов,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

МЕТОД ПРОЕКТІВ – НАЙДОЦІЛЬНІШИЙ З ІННОВАЦІЙ

В даний час одним з основних завдань сучасної освіти стає розкриття потенціалу всіх учасників освітнього процесу, надання їм можливостей прояву творчих здібностей. Рішення даних завдань неможливе без варіативності освітніх процесів. У зв'язку з цим з'являються різні інноваційні педагогічні технології, які вимагають глибокого наукового і практичного осмислення.

Існують різноманітні інноваційні форми, що дозволяють зробити навчальну діяльність максимально ефективною. Однією з найбільш часто використовуваних форм є проектна технологія. Говорячи про метод проектів в освітній системі, необхідно відзначити актуальність цього методу на сучасному етапі. Практично всі навчальні заклади демонструють результати роботи студентів, що займаються різними проектами. До показу цих досягнень стимулює система різних конкурсів і конференцій, організованих установами системи освіти.

В основу проектного навчання покладена система розвитку пізнавальних навичок студента, її здатність орієнтуватися в інформаційному світі сучасних технологій, розвиток творчого і критичного мислення. Якщо метод проектів використовується в межах деякого певного предмету, то область його пізнання – це дидактика. У загальному розумінні проектне навчання - це сукупність операцій і прийомів оволодіння заздалегідь виділеною частиною теоретичного або